

Деҳқон полвоннинг болалари

Ўрол полвонга худо кучдан берган эди: бир силтаса, ўн йиллик дарахтнинг қундасини сувуриб оларди. Аммо у кучини ишга сарфлади. Ўн саккис ёшида трактор ёрдамида ер ҳайдади, гузаларга ишлов берди, пахта терди. Ўзининг жуфтари ҳалолини ҳам далада учратди. Тўй куни келинни эшакаравага кўргирчоқдай кўтарди чиқариб қўйгач, ёнига ўтирувди, эшак аравани торта олмади...

Ўрол ака билан Анорхол хола: бир этак фарзанд кўришиди. Бир қиз, беш ўғли. Аввал Норхолни узашибди. Навбат Акбарга келди. Акбардан сўнг Махмуд, Махмуддан кейин Сафарали, Асқарали ба Рахмонали уйланди. Бу орада хонадонда невараларни пайдо бўлди.

Ўрол ака кенжаси Рахмонали фарзанд кўрганди, Анорхол холалинга тайинлади:

— Энди менинг ишим битди, кампир. Худога минн катла шукурки, ёки яшамадик, битта ног есан хам, халоллаб едик. Бундан кейин болаларнинг ўзинг кўзкулол бўлиб тур. Иттифок бўлсин, харомдан хазар килсин!

Куп ўтмай отанин жони узилди.

Ҳаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Ака-укалар бир куни ўзаро маслаҳатлашибди. «Ўлдан баланд, камицидан паст бўлиб индамид юраверганими билан бирор рахмат демайди, бошқалардан кам жойимиз ўй. Биз ҳам деҳкон хўжалиги очиш учун ариза берамиз», дейинди.

Уча воели 2001 йилининг бошда бўлган эди. Щундан бери кишлодка «Ўрол Сувонкулов» деҳон хўжалиги билан ўтириб келти.

Бу воели 2001 йилининг бошда бўлган эди. Щундан бери кишлодка «Ўрол Сувонкулов» деҳон хўжалиги билан ўтириб келти.

Ҳўжалик бошлиги Акбар, иш юритувчи Асқарали, тракторчи Сафарали, сувчи Рахмонали. Улар 25 гектар ерда деҳкончилик килишади. Бу йил эса 8 гектар ерга экишган. Ҳозиргacha ҳар гектар гўза майдонига 220 килограммидан селитра, 50 килограммидан аммофос, 16 килограммидан калий солиши. Бундан ташкари, молхонанинг гўнги билан кўйнинг кийигача далаги чиқади.

Олис қишлоқ одамлари

кариб сепилди. Шу боис николларда кун сайн хосил тутгунчалари кўйламоқда. Эрта-индин эса галлага ўрор тушади.

Боёв туманинди Навий номли ширкат хўжалиги худудида ҳозир битта дала шипонги бор. Шиёндан сувонкуловларга ҳаралди. Баззи бир калтабинлар тракторга эҳтимал кисм ёки ёнлиги оламиз деб, деҳконнинг иккинчи уйи бўлган шиёндан бўлган шиённи ўтирилди. Шундай одамлар дарв тозозси туфайли қурашга тушмай, меҳнат билан ўтиб кетди. Уларнинг ўшигига ҳозиргайдай қураш тўғраклари ўй, чўлни ўлашибтириш, пахта етишилди.

Анорхол хола айтади:

— Отаси рахматлини кхамма половин дегани билан бирор марта қурашга тушмаган. У киши меҳнат половин эди. Фарзандларимиз ҳам, мана, отасидай меҳнат килиб, кам бўлмаяти.

Дарҳакатиди, ўрол акани кўрганлар яхши билади. Елкасига иккни киши ўтириса сифарди. Ҳар қўллари бор эдими, коркуракдай келади, тракторнинг бирор жойи бўзилиб қолса, бураги ишлатмай, кўни билан бурайверади. Шундай одамлар дарв тозозси туфайли қурашга тушмай, меҳнат билан ўтиб кетди. Уларнинг ўшигига ҳозиргайдай қураш тўғраклари ўй, чўлни ўлашибтириш, пахта етишилди.

Анорхол хола айтади:

— Ўзимиз бокамиз. Сизларнинг кўлларини даладан бўшамайди.

Айтими, пилла терими пайдайди кизиз воели бўлди. Деҳкон хўжалиги раҳбари Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Бизга беравер, ука, — деди. — Ўзимиз бокамиз. Гулчехра, турмуш ўтироғи келинди.

Хаётда ҳар күннинг ўри бўларкан. Отакон вафот этич, оиласа эмас, кишлодка ҳам унинг кадри билинди. Кассобонага ҳар боргандага камиди ўн кило гўшт харид килидиган, Сувонкуловлар соловасига асос соглан, бирорга оигр ботагига чакки гап айтмайдиган, лекин ҳеч қажон сизидан кайтмайдиган ўрол ака аллакони элининг кўнглига яхшиликдан иморат солиб улугринг экан. У кайтаси ғилгандин сўнг бавзи бирорлар «Бугун бўймаса, эртага жанжал чиқди» деб Сувонкуловларнинг ховлисига кулоқ тутиб юрди. Иўк, ҳаммаек тинч. Анорхол хола — иззатда. Ўзиллари билан келинлар — хизматда. Пашиша учса билинди, бирор қаттиқ товуш эшилтилмайди.

Акабардан сўнг Акбар Сувонкулов.

— Биз

